

PyÅ¡nÅ› jsem se natÅ™Å¡sala s prstÅ½nkem na ruce a sotva jsem doÅ¡la za roh, vypadl mi z nÅ›j Å¡utr! VytÅ¡hla jsem z kapsy jeÅ¡tÅ› mokrÅ½ certifikÅ¡t a nasupenÅ¡ jako saÅ™, jsem zamÅ™Å™ila zpÅ›t do obchodu.

Sotva jsem stanula ve dveÅ™Å-ch, neplÅ¡novanÅ› jsem svÅ½m kyprÅ½m pozadÅ-m zablokovala vÅ½chod tak, aby nikdo nemohl dovnitÅ™, ani ven. Potem orosenÅ© Å•elo hÅ¡zelo zlovÅ›stnÅ© blesky a asijskÅ½ prodavaÅ•, tuÅ¡Å-ce, Å½e jsem nepÅ™iÅ¡la zpÅ›t na pÅ™Å¡itelskÅ½ rozhovor, se v duchu rozlouÅ•il s rodinou a v rychlosti se pomodlil ke svÅ©mu osmirukÅ©mu bohu se slonÅ-m chobotem. SmÅ™Å™ivÅ› vykroÅ•il jednou nohou smÅ›rem ke mnÅ› a velmi opatrnÅ› se optal, coÅ½e si to rÅ¡Å•Å-m pÅ™Å¡it.

Vychrlila jsem vodopÅ¡d slov a velmi struÅ•nÅ› a jasnÅ› popsala situaci. ProdavaÅ• uznale pokÅ½val hlavou a nabÅ-dl mi za prstÅ½nek kompenzaci. BohuÅ½el, z vybranÅ©ho zboÅ½Å- se mi uÅ½ Å½Å¡dnÅ½ nelÅ-bil, avÅ¡ak mÅ© trÅ©novanÅ© oko zaregistrovalo, Å½e ve vedlejÅ¡Å- vitrÅ-nÅ› bych si dozajista vybrala. ObchodnÅ-k mÅ›j pohled zaznamenal a nÅ›Å½nÅ› mÅ› upozornil, Å½e toto zboÅ½Å- je v troÅ¡ku jinÅ© cenovÅ© kategorii. JÅ¡ se nedala odradit a vynaloÅ½ila jsem veÅ¡kerÅ½ svÅ› slovenskÅ½ Å¡arm, abych ho pÅ™esvÅ›dÅ•ila, Å½e zrovna takovÅ© zboÅ½Å- je pro mÅ› to pravÅ©. BezelstnÅ½ prodavaÅ• se aÅ½ neÅ•ekanÅ› snadno chytil na hÅ¡Å•ek a zahÅ¡jil flirtovacÅ- techniku:

Å•ŽTy umÅ-Å¡ velmi dobÅ™e Å¡panÅ›lsky. Jsi odsud?â€œ

JÅ¡ se skromnostÅ- mou vlastnÅ- mu odpovÅ›dÅ›la: Å•ŽNe, jÅ¡ jsem z Å©eskÅ© republiky. Proto jsem tak krÅ¡snÅ¡, vtipnÅ¡, inteligentnÅ- a skromnÅ¡. OvlÅ¡dÅ¡m nÅ›kolik jazykÅ™.â€œ

ProdavaÅ•i se mÅ¡i odpovÅ›Å• zalÅ-bila a pokračoVal: Å•ŽTo se hned poznÅ¡, Å½e jsi inteligentnÅ-. Kdypak se narodila? JakÅ© jsi znamenÅ-?â€œ

NepÅ™iÅ¡el mi tento Å°daj dÅ™leÅ½itÅ½, ale rozhodla jsem se tu hru hrÅ¡t s nÅ-m a tak jsem bezdÅ›nÅ› odpovÅ›dÅ›la: Å•ŽJsem ve znamenÅ- Vah, narodila jsem se 25. 9.â€œ

Tu se prodavaÅ• rozzÅ¡Å™il, jako zapÅ¡lenÅ½ lampion, aÅ½ odhalil svÅ© zkaÅ½enÅ© zadnÅ- stoliÅ•ky a vykÅ™iknul: Å•ŽTo jÅ¡ taky!! To musÅ- bÅ½t osud.â€œ JÅ¡, tuÅ¡Å-ce, Å½e toho nebohÅ©ho chlapce mÅ¡m uÅ½ Å°plnÅ› na lopatÅ›, jsem reagovala vÅ›tou: Å•ŽNo, to musÅ- bÅ½t skuteÅ•nÅ› osud. MoÅ½nÅ¡ bychom se mÅ›li poznat blÅ-Å½e.â€œ

V tu chvÅ-li se stalo to, co jsem ani neÅ•ekala. NadÅ¡jenÅ½ obchodnÅ-k vyloÅ½il na pult svÅ© nejdraÅ½Å¡Å- zboÅ½Å- a se slovy, aÅ› se na cenu nedÅ-vÅ¡m a vyberu si, co chci, mi dal volnÅ½ prostor.

Se skromnostÅ- mi vlastnÅ- jsem se nakonec rozhodla pro obrovskou perlu s topazy v hodnotÅ› bezmÅ¡ila 500 Eur a s pÅ™Å™slibem schÅ›zky po jeho pracovnÅ- dobÅ›, jsem se rozlouÅ•ila.

ChudÅ¡k nevÅ›dÅ›l, Å½e uÅ½ mÅ™Å™m na letiÅ¡tÅ› a moÅ½nÅ¡ na mÅ› Å•ekÅ¡ dodnes.

JÅ¡ ovÅ¡jem poÅ™Å¡id rÅ¡da vzpomÅ-nÅ¡m na VÅ¡inoce na Mallorce a na to, kterak jsem obalamutila prodavaÅ•e. DobrodruÅ½ka *
Veronika